

STJÓRNARTÍÐINDI B 89 – 1993

---

31. desember 1993

1185

Nr. 558

REGLUGERÐ

um starfshætti þeirra er annast almenna skoðun ökutækja.

1. gr.

Þeir sem annast almenna skoðun ökutækja, þ.e. aðalskoðun og endurskoðun, skulu uppfylla ákvæði reglugerðar þessarar.

Skilgreiningar.

2. gr.

Í reglugerð þessari hafa eftirfarandi orð merkingu sem hér greinir:

Almenn skoðun: Lögboðin öryggisskoðun ökutækis sem er aðalskoðun og endurskoðun.

Aðalskoðun: Athugun til að ganga úr skugga um að einstakir hlutar og kerfi ökutækis uppfylli kröfur sem gerðar eru í reglum um það efni.

Endurskoðun: Athugun til að ganga úr skugga um að einstakir hlutar og kerfi ökutækis uppfylli kröfur sem gerðar eru í reglum um það efni, eftir að gert hefur verið við þau frávik sem athugasemdir voru gerðar við í aðalskoðun.

Skoðunarstofa: Faggilt skoðunarstofa sem hlotið hefur starfsleyfi til að annast aðalskoðun og endurskoðun ökutækja í samræmi við reglur þar um.

Endurskoðunarverkstæði: Verkstæði sem hlotið hefur faggildingu til að endurskoða að bætt hafi verið úr frávikum sem fram hafa komið við aðalskoðun.

Skoðunarmaður: Stafsmáður skoðunarstofu eða endurskoðunarverkstæðis sem uppfyllir hæfniskröfui samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar og starfar að aðalskoðun eða endurskoðun ökutækja.

Skoðunartottorð (ökutækis): Skjal, undirritað af skoðunarmanni, sem staðfestir ástand ökutækis miðað við þær kröfur sem gerðar eru í reglum um framkvæmd almennrar skoðunar ökutækja.

Tæknilegar kröfur.

3. gr.

Tæknileg framkvæmd við almenna skoðun ökutækja skal vera í samræmi við reglugerð um gerð og búnað ökutækja, verklagsreglur skoðunar og aðrar reglur er lúta að skoðun ökutækja.

Almenn skoðun.

4. gr.

Skoðunarstofa sem annast almenna skoðun ökutækja skal hafa hlotið faggildingu í samræmi við reglugerð um starfsemi faggiltra óháðra skoðunarstofa og nánari ákvæði í reglugerðum sem settar eru skv. heimild í umferðarlögum.

Skoðunarstofa skal geta annast skoðun á öllum ökutækjum, sbr. viðauka I og II, sem færa skal til almennrar skoðunar.

5. gr.

Skoðunarstofa sem annast aðalskoðun skal einnig annast endurskoðun. Starfsemi skoðunarstofu skal haga á þann hátt að fullt traust megi bera til að starfsemin sé í samræmi við ákvæði reglugerðar um starfsemi faggiltra óháðra skoðunarstofa. Skoðunarstofa er annast almenna skoðun má ekki jafnframt annast viðgerðir á ökutækjum, sölu á varahlutum eða aðra þá þjónustu sem stangast á við hlutleysisreglur reglugerðarinnar.

Skoðunarstofa sem annast almenna skoðun á höfuðborgarsvæðinu skal, ef ráðuneytið telur ástæðu til, taka að sér skoðun utan þess á grundvelli hlutdeildar innan höfuðborgarsvæðisins, samkvæmt nánari ákvörðun ráðuneytisins. Skoðunarstofu er heimilt að skoða um land allt, einnig á þegar úthlutuðum svæðum til annarra.

Endurskoðun.

6. gr.

Sá sem annast endurskoðun ökutækja skal hafa hlotið faggildingu í samræmi við ákvæði í reglugerð um faggildingu verkstæða til endurskoðunar ökutækja og ákvæði í reglum um skoðun ökutækja.

Starfsleyfi.

7. gr.

Dómsmálaráðuneytið veitir starfsleyfi til reksturs skoðunarstofa til að annast almenna skoðun ökutækja. Það veitir og starfsleyfi til endurskoðunar á endurskoðunarverkstæðum.

Skoðunarstofur og endurskoðunarverkstæði skulu sinna öllum skoðunarbeiðnum sem berast, sbr. viðauka I og II.

Starfsleyfi skoðunarstofa og endurskoðunarverkstæða skal veitt til fimm ára í senn. Starfsleyfi fellur niður ef skoðunarstofa eða endurskoðunarverkstæði hættir starfsemi. Framsal starfsleyfis er óheimilt.

Dómsmálaráðuneytinu er heimilt að kanna starfsemi skoðunarstofa og endurskoðunarverkstæða eins og þurfa þykir. Slík könnun er óháð reglulegu eftirliti faggildingaraðila.

8. gr.

Sá sem sækir um starfsleyfi til reksturs skoðunarstofu á sviði almennrar skoðunar ökutækja skal leggja fram sönnun um að hann hafi hlotið faggildingu. Ennfremur skal hann staðfesta að skoðunarstofan:

- muni taka þóknun fyrir skoðun í samræmi við gjaldskrá ráðuneytisins. Líta ber á gjaldskrána sem hámarksgjaldskrá, þannig að heimilt er að víkja frá gjaldskrá til lækkunar,
- hafi stjórnanda í föstu starfi með tilskilda menntun og reynslu, sem beri tæknilega ábyrgð á framkvæmd skoðana,
- hafi nægan fjölda fastráðinna skoðunarmanna með fullnægjandi þekkingu og reynslu til að annast skoðanir,
- hafa yfir að ráða hentugu húsnæði og aðstöðu þar sem unnt er að framkvæma allar skoðanir,

- hafi yfir að ráða hentugum tækjabúnaði í samræmi við viðauka I,
- muni taka sinn hluta í markaðshlutdeild utan höfðuborgarsvæðisins í samræmi við ákvæði 5. gr.,
- muni taka þátt í samanburðarskoðunum þegar ráðuneytið óskar eftir því og hlíti fyrir mælum um ráðstafanir ef frávik milli skoðunarstofa koma fram. Skoðunarstofan skal bera allan kostnað vegna þeirrar þátttöku og ráðstafana sem gera verður,
- muni taka þátt í samvinnuverkefnum þegar óskað er, og
- muni senda niðurstöður skoðana til ökutækjaskrár.

9. gr.

Dómsmálaráðuneytið getur heimilað skoðunarstofu að skoða ökutæki aðalskoðun á endurskoðunarverkstæði sem hefur leyfi ráðuneytisins til að endurskoða ökutæki á þeim sviðum sem aðalskoðunin fer fram á, enda sé endurskoðunarverkstæðið fjær faggiltri skoðunarstofu í flokki I samkvæmt viðauka II en 35 km. Áður en skoðunarstofa hefur starfsemi á endurskoðunarverkstæði skal skoðunarmaður ganga úr skugga um að tæki sem notuð eru við skoðunina séu í lagi. Á þeim tíma sem skoðunarstofa hefur aðstöðu á endurskoðunarverkstæði skal engin starfsemi fara fram á vegum verkstæðisins í þeim hluta húsnæðis eða með tækjum sem skoðunarstofan hefur til afnota.

10. gr.

Sá sem sækir um starfsleyfi til reksturs á endurskoðunarverkstæði skal leggja fram sönnun um að hann hafi hlotið faggildingu. Ennfremur skal hann staðfesta að endurskoðunarverkstæðið:

- muni taka þóknun fyrir endurskoðun í samræmi við gjaldskrá ráðuneytisins. Líta ber á gjaldskrána sem hámarksgjaldskrá, þannig að heimilt er að víkja frá gjaldskrá til lækkunar,
- hafi starfsmann í föstu starfi sem ber ábyrgð á að skoðunarstarfsemin fari fram í samræmi við settar reglur. Hæfniskröfur skulu hið minnsta vera í samræmi við ákvæði 13. gr.,
- hafi yfir að ráða skoðunarmanni í föstu starfi með fullnægjandi þekkingu og reynslu til að annast endurskoðun. Hæfniskröfur skulu hið minnsta vera í samræmi við ákvæði 13. gr.,
- hafi yfir að ráða húsnæði sem hentar til nota við endurskoðun ökutækja á þeim sviðum sem það hefur faggildingu til,
- hafi yfir að ráða hentugum tækjabúnaði í samræmi við viðauka I,
- muni senda niðurstöður skoðana til ökutækjaskrár, og
- muni taka þátt í samanburðarskoðunum verði þess óskað.

Leyfisvipting.

11. gr.

Dómsmálaráðuneytið getur svipt skoðunarstofu eða endurskoðunarverkstæði starfsleyfi, ef skilyrði fyrir leyfisveitingu eru ekki lengur uppfyllt. Sama á við ef skoðunarstofa eða endurskoðunarverkstæði hlítir ekki fyrir mælum ráðuneytisins eða faggildingardeildar Löggingingarstofunnar, vanrækir hlutverk sitt og skyldur eða sýnir af sér ítrekaða óvarkárni í starfi.

Skoðunarvottorð.

12. gr.

Skoðunarstofur og endurskoðunarverkstæði skulu skrá niðurstöður skoðana í skoðunarvottorð. Niðurstöður skulu daglega sendar ökutækjaskrá.

Til staðfestingar því að skoðun eða endurskoðun hafi farið fram skal skoðunarstofa

og/eða endurskoðunarverkstæði auðkenna ökutækið með viðeigandi skoðunarmiða, sbr. reglur um almenna skoðun ökutækja. Dómsmálaráðuneytið eða aðili á þess vegum lætur skoðunarmiða í té.

Hæfniskröfur.

13. gr.

Tæknilegur stjórnandi skoðunarstofu skal vera verkfræðingur eða tæknifræðingur og hafa að auki tveggja ára starfsreynslu á bifreiðasviði. Undantekningu má gera frá framangreindum skilyrðum um háskólamenntun ef viðkomandi hefur menntun eða starfsreynslu og þjálfun, sem faggildingardeild Löggingingarstofunnar telur fullnægjandi.

Ábyrgðarmaður fyrir skoðunarstarfsemi á endurskoðunarverkstæði skal hafa lokið fullnaðarprófi í bifvélaþvirkjun og hafa réttindi sem bifvélaþvirkjameistari. Dómsmálaráðuneytið getur gefið tímabundna undanþágu frá meistararéttindum.

Skoðunarmaður á skoðunarstofu og endurskoðunarverkstæði skal hafa starfsréttindi í bifvélaþvirkjun auk a.m.k. tveggja ára starfsreynslu á hlutaðeigandi sviði. Fagréttinda er ekki krafist við endurskoðun hjólbarða.

Tæknilegur stjórnandi, ábyrgðarmaður fyrir skoðunarstarfsemi á endurskoðunarverkstæði og skoðunarmaður á skoðunarstofu eða endurskoðunarverkstæði skulu hafa sótt námskeið þar sem fjallað er um reglugerðir, reglur og verklagsreglur sem um skoðun ökutækja gilda. Námskeiðin skulu viðurkennd af faggildingardeild Löggingingarstofunnar og skal þeim ljúka með prófi.

Málskot.

14. gr.

Sá sem ekki vill una niðurstöðu aðalskoðunar eða endurskoðunar á ökutæki í skoðunarstofu getur, að undangenginni umfjöllun yfirstjórnar skoðunarstofunnar, skotið úrskurði hennar til dómsmálaráðuneytisins. Á sama hátt getur sá sem ekki vill una niðurstöðu endurskoðunar á endurskoðunarverkstæði, að lokinni umfjöllun yfirstjórnar verkstæðisins, skotið úrskurði þess til dómsmálaráðuneytisins.

15. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt 67. gr. umferðarlaga, nr. 50 30. mars 1987, sbr. lög nr. 44 7. maí 1993, öðlast gildi 1. janúar 1994. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um starfshætti þeirra er annast lögboðna skoðun ökutækja, nr. 144 27. apríl 1992.

Ákvæði til bráðabirgða.

Bifreiðaskoðun Íslands hf. hefur frest til 1. febrúar 1994 til að fá starfsleyfi til reksturs skoðunarstofu.

Verkstæði sem fengið hafa heimild Bifreiðaskoðunar Íslands hf. til að framkvæma endurskoðun hafa frest til 1. júní 1994 til að fá starfsleyfi skv. 7. gr.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 31. desember 1993.

Þorsteinn Pálsson.

Ólafur W. Stefánsson.

Viðauki I**Um tækjabúnað skoðunarstofa og endurskoðunarverkstæða.**

1. gr.

Við framkvæmd á almennri skoðun ökutækja skal skoðunarstofa og endurskoðunarverkstæði hafa yfir að ráða og nota tækjabúnað í samræmi við ákvæði 2. gr. í viðauka þessum. Tæki og búnaður skulu uppfylla þau nákvæmnismörk sem upp eru gefin.

2. gr.

a. Hemlaprófari fyrir ökutæki sem er 3.500 kg eða minna að leyfðri heildarþyngd.

Hemlaprófarinn skal vera hentugur til nota við hemlaprófun eins og lýst er í Skoðunarhandbók. Hemlakrafta skal vera unnt að mæla fyrir hvert hjól fyrir sig og mismun milli hemlakrafta hvors hjóls sem hlutfall af hærra gildi á ás. Þá skal vera unnt að mæla hemlun og aflögun hemla. Nægilegt er að unnt sé að reikna hemlun út miðað við mælda hemlakrafta og skráða eiginþyngd.

Allar mæliniðurstöður skulu vera í tölugildum í samræmi við SI mælikerfið og skulu mælisvið og nákvæmni vera í samræmi við leyfileg frávik sem gefin eru upp í Skoðunarhandbók.

Hemlaprófarinn skal að öðru leyti uppfylla eftirfarandi kröfur:

1. Hann skal gerður fyrir a.m.k. 2.000 kg heildarþyngd á ás ökutækis.
2. Viðnámsstuðull milli viðnámsflatar hemlaprófara og hjólbarða skal við skoðun vera á bilinu 0,55 til 0,85.
3. Hann skal hafa innbyggða skriðvörn þannig að skrið milli hjólbarða og viðnámsflatar verði aldrei meira en 30 %. Verði skrið meira skal skriðvörn rjúfa stýristraum þannig að prófun hætti.
4. Við hemlapróf skal hraði hjóla í snertifleti hjólbarða og viðnámsflatar hemlaprófara vera a.m.k. 2,5 km/klst.
5. Niðurstöður mælinga á kröftum skulu koma fram á tveimur mælum (fyrir hægri og vinstri hjól) með vísun eða með myndrænni og stafrænni framsetningu. Niðurstöður annarra mælinga skulu settar fram á mælum og/eða í formi útskriftar á pappír. Allar skriflegar upplýsingar skulu vera á íslensku. Niðurstöður mælinga á hemlaprófunartæki á endurskoðunarverkstæðum þurfa ekki að koma fram á vísun.
6. Upplausn og innri nákvæmni hemlaprófarans skal vera í samræmi við eftirfarandi nákvæmniskröfur:

Kvarðaskipting skal vera 0,25 kN á sviði 0-8 kN.

Aflestramákvæmni skal vera minnst $\pm 3\%$ miðað við raungildi hemlakrafts í kvörðunarpunkti.

Við kvörðun mæla sem sýna mismun milli hemlakrafta hjóls hægra og vinstra megin á ási skal lægri aflestur vera innan 2,5 % fráviksmarka miðað við hæsta aflestur í hverjum kvörðunarpunkti.

Við kvörðun skal minnst nota 4 kvörðunarpunkta og skal sá fyrsti vera 0 punktur. Kvörðunarsvið er 0 - 5 kN.

7. Hemlaprófarinn skal búinn ræsivörn sem tryggir að hemlapróf geti því aðeins farið fram að stýristraumur inn á prófara hvors hjóls fyrir sig hafi verið kveiktur með minna en 2 sek. millibili og að álag sé á báðum prófum í einu.

b. Hemlaprófarinn fyrir ökutæki sem er meira en 3.500 kg að leyfðri heildarþyngd.

Hemlaprófarinn skal vera hentugur til nota við hemlaprófun eins og lýst er í

Skoðunarhandbók. Hemlakrafta skal vera unnt að mæla fyrir hvert hjól og mismun milli hemlakrafta hvors hjóls sem hlutfall af hærra gildi á ás. Þá skal vera unnt að mæla hemlun og aflögun hemla og framreikna hemlunargetu í samræmi við forsendur í Skoðunarhandbók.

Allar mæliniðurstöður skulu vera í tölugildum í samræmi við SI mælikerfið og skulu mælisvið og nákvæmni vera í samræmi við leyfileg frávik sem gefin eru upp í Skoðunarhandbók.

Hemlaprófarinn skal að öðru leyti uppfylla eftirfarandi kröfur:

1. Hann skal gerður fyrir a.m.k. 10.000 kg áspunga ökutækis.
2. Viðnámsstuðull milli viðnámsflatar hemlaprófara og hjólbarða skal vera á bilinu 0,55 - 0,85.
3. Hann skal hafa innbyggða skriðvörn þannig að skrið milli hjólbarða og viðnámsflatar verði aldrei meira en 30 % þegar próf fer fram. Verði skrið meira skal skriðvörn rjúfa stýristraum þannig að prófun hætti.
4. Við mesta álag skal hraði í snertifleti hjólbarða og viðnámsflatar hemlaprófara vera a.m.k. 2 km/klst.
5. Niðurstöður mælinga á kröftum skulu koma fram á tveimur mælum (fyrir hægri og vinstri hjól) með vísum eða með myndrænni og stafrænni framsetningu. Niðurstöður annarra mælinga skulu settar fram á mælum og/eða í formi útskriftar á pappír. Allar skriflegar upplýsingar skulu vera á íslensku.
6. Kvarðaskipting kraftmæla skal miðuð við eftirfarandi:

Mælisvið	Kvarðaskipting
kN	kN
0 - 8	0,25
> 8 - 15	0,50
> 15	1,00
7. Aflestrarnákvæmni mæla við kvörðun skal vera $\pm 3\%$ miðað við raungildi hemlakrafts í kvörðunarpunkti.
8. Við kvörðun mæla sem sýna mismun milli hemlakrafta hjóls hægra og vinstra megin á ási skal lægri aflestur vera innan 2,5 % fráviksmarka miðað við hæsta aflestur í hverjum kvörðunarpunkti.
9. Við kvörðun kraftmæla skal nota a.m.k. 5 kvörðunarpunkta og skal sá fyrsti vera núllpunktur. Kvörðunarsvið skal minnst vera 0 - 8 kN.
10. Hann skal reikna hemlunargetu í samræmi við reiknireglur sem fram koma í Skoðunarhandbók. Nægilegt er að unnt sé að reikna hemlunargetu út frá mældum þrýstingi í hemlakerfi og miðað við leyfða heidarþyngd eða áspyngd eftir því sem reglur kveða á um.
11. Hemlaprófarar sem notaðir eru við almenna skoðun skulu búnir eftirfarandi öryggisbúnaði:
  - a. Öryggi í gryfju, þannig að ekki sé unnt að gera hemlapróf ef maður í gryfju er í innan við 1,5 m fjarlægð frá prófaranum.
  - b. Hemlaprófarar skulu búnir ræsivörn sem tryggir að hemlapróf geti því aðeins farið fram að stýristraumur inn á prófara hvors hjóls fyrir sig hafi verið kveiktur með innan við 2 sek. millibili og að álag sé á báðum prófum í einu.

c. Mengunarmælar.

Við mælingar á mengun í útblæstri skal nota mælitæki sem uppfylla eftirfarandi kröfur:

1. Mælitækið skal mæla CO magn í útblæstri frá hreyfli með rafkveikju. Mælisvið tækisins skal vera 0 - 10 % CO innihald. Á mælisviði:
  - a. 0-2% CO innihald í útblástursgasi skal mælinákvæmni vera innan við 10% af mældu gildi.
  - b. 2-10% CO innihald í útblástursgasi skal mælinákvæmni vera innan við 2,5% af mældu gildi.
2. Tæki til að mæla reykþykki frá dísilhreyfli. Mælitæki skulu gerð til filtermælinga á Bosch- einingum. Heimilt er að nota filtermælingu í akstri eða hröðunarmælingu.

d. Ljósaskoðunartæki.

Ljósaskoðunartæki skulu búin safnlinsu, færanlegu geislaspjaldi með kvarða sem sýnir niðurvísun aðalljósa, ljóskastara og þokuljósa í sentimetrum fyrir hverja 10 m. Mæli lína á geislaspjaldi skal vera í samræmi við ákvæði í reglugerð um gerð og búnað ökutækja um form ljósgeisla. Á geislaspjaldi skal vera samhverfur kross sem sýnir 0 - stöðu geislaspjaldsins.

Ljósaskoðunartæki skal komið þannig fyrir að halli brautar sem tækið gengur á víki innan við 1 mm fyrir hvern metra frá láréttu plani og skal svæði það sem ökutæki stendur á við skoðun einnig vera í láréttu plani. Mesta leyfilega frávik frá stöðuplani ökutækis er ± 2 mm á m.

e. Hljóðmælir.

Hljóðmælar skulu uppfylla eftirfarandi kröfur í stöðlum yfir gerð hljóðmæla: ICE651 (1979) og IEC804 (1985) gerð 1. Mælisvið 34 - 130 dBA (FAST AND SLOW RMS Max Hold). Nákvæmni tækisins skal kvörðuð með þar til gerðum hljóðgjafa. Hljóðmælis er ekki krafist á endurskoðunarverkstæði.

f. Hjólþeytir (spinnari) fyrir stór ökutæki.

Hjólþeytir til að snúa hjólum ökutækis sem er meira en 3.500 kg að leyfðri heildarþyngd skal þannig gerður að hann geti snúið stærstu ódriftengdum hjólum undir bifreið á fullnægjandi hraða sem gefur möguleika á að finna misþyngd á hjóli og/eða skemmdir í legu hjólvalar. Hjólþeytis er ekki krafist á endurskoðunarverkstæði.

g. Lyfta eða gryfja.

Ökutæki skal annað hvort skoða yfir hentugri gryfju eða á lyftu. Fari skoðun fram yfir gryfju skal hún búin lyftara sem hægt er að renna til og lyfta hverjum ás ökutækis fyrir sig, en fari skoðun fram á lyftu skal hún lyfta undir hjól ökutækisins. Lyftan skal hafa búnað til að hreyfa framhjól (hreyfiplötu). Slíks búnaðar á lyftu skal ekki krefjast á endurskoðunarverkstæðum.

h. Handverkfæri.

Skoðunarstofa sem annast almenna skoðun skal hafa yfir að ráða öllum nauðsynlegum handverkfærum sem nota þarf við skoðunina eins og lýst er í Skoðunarhandbók. Má nefna nauðsynlegan fjölda fastalykla, málband, gráðuboga, spennijárn ásamt nauðsynlegum aflstunarklossum.

Tæki sem notuð eru við skoðun ökutækja skulu uppfylla kröfur Vinnueftirlits ríkisins um búnað og öryggi.

3. gr.

Skoðunarstofur og endurskoðunarverkstæði skulu framkvæma fyrirbyggjandi viðhald á öllum tækjum sem notuð eru við skoðun. Þá skal kvarða og stilla tæki í samræmi við kröfur í gæðakerfum aðila.

Viðauki II**Um fyrirkomulag skoðunar.**

1. gr.

Skoðunarstofur fyrir skoðun ökutækja skiptast í fjóra flokka:

- a. Skoðunarstofa í flokki I skal búin öllum tilskildum tækjum, sbr. viðauka I, og að jafnaði opin alla vinnudaga ársins. Skoðunarstofan skal geta annað fyrirsjáanlegri eftirspurn skoðana á svæðinu.
- b. Skoðunarstofa í flokki II skal búin öllum tilskildum tækjum, sbr. viðauka I, nema hemlaprófunartæki fyrir ökutæki sem er meira en 3.500 kg að leyfðri heildarþyngd, mælitæki til að mæla reykþykki frá dísilhreyfli og hjólpætti (spinnara), enda annist skoðunarstofan ekki skoðun ökutækja sem eru meira en 3.500 kg að leyfðri heildarþyngd. Skoðunarstofan skal geta annað fyrirsjáanlegum skoðunum á svæðinu og skal opnunartíma skoðunarstofu hagað þannig að aldrei sé lokað lengur en 30 daga í einu á tímabilinu frá 1. apríl til 31. október, en á öðrum tíma ekki lengur en 60 daga.
- c. Skoðunarstofa í flokki III skal búin sömu tækjum og skoðunarstofa í flokki II og er háð sömu takmörkunum um hvaða ökutæki megi skoða. Skoðunarstofan skal geta annað fyrirsjáanlegum skoðunum á svæðinu og skal opnunartíma skoðunarstofunnar hagað þannig að aldrei sé lokað lengur en 90 daga í einu á tímabilinu frá 1. maí til 30. september, en á öðrum tíma ekki lengur en 120 daga.
- d. Skoðunarstofa í flokki IV skal búin sömu tækjum og skoðunarstofa í flokki II og er háð sömu takmörkunum um hvaða ökutæki megi skoða. Skoðunarstofan skal geta annað fyrirsjáanlegum skoðunum á svæðinu og skal skoðað tvisvar á ári á tímabilinu frá 1. maí til 30. september. Ekki skal líða lengri tími en 90 dagar milli skoðunar-tímabila.

2. gr.

Skoðunarstofa þar sem skoðuð eru yfir 2000 ökutæki á ári skal vera í flokki I. Heimilt er að búa skoðunarstofu í flokki II, III og IV tækjum eins og kveðið er á um með skoðunarstofu í flokki I og fellur þá niður takmörkun á að skoða ökutæki sem eru meira en 3.500 kg að leyfðri heildarþyngd, án þess að krafa sé gerð um að stofan sé opin alla vinnudaga ársins.

3. gr.

Hafi skoðunarstofa í flokki II, III eða IV mælitæki til að mæla reykþykki frá dísilvélum og tæki til að mæla afköst hemla í akstri (hemlaklukku) er henni heimilt að skoða bifreið sem er meira en 3.500 kg að leyfðri heildarþyngd, enda sé fjarlægð að skoðunarstofu í flokki I yfir 80 km.

Heimild samkvæmt 1. mgr. gildir einnig um bifreiðir sem eru meira en 3.500 kg að leyfðri heildarþyngd og notaðar í sérstök verkefni, enda sé fjarlægð að næstu skoðunarstofu í flokki I yfir 50 km og fyrir liggi skriflegt vottorð frá lögreglu staðarins um að bifreiðin sé aðeins notuð á afmörkuðu svæði innan byggðarlagsins. Slökkvibifreið og kranabifreið má skoða með tiltækum tækjum án þess að hún sé flutt í faggilta skoðunarstofu.

4. gr.

Skoðunarsvæði eru þeir staðir sem tilgreindir eru og svæði umhverfis þá að miðju fjarlægðar að næstu skoðunarstofu miðað við stystu leið eftir opinberum vegum.

Skoðunarstofa í flokki I skal vera á eftirtöldum stöðum eða í nágrenni þeirra:

Reykjavík.	Húsavík.
Borgarnesi.	Egilsstöðum.
Ísafirði.	Selfossi.
Sauðárkróki.	Keflavík.
Akureyri.	

Skoðunarstofa í flokki II skal vera á eftirtöldum stöðum eða í nágrenni þeirra:

Akranes.	Höfn.
Blönduósi.	Hvolsvelli.
Neskaupstað	Vestmannaeyjum

Skoðunarstofa í flokki III skal vera á eftirtöldum stöðum eða í nágrenni þeirra:

Ólafsvík.	Hólmavík.
Stykkishólmi.	Hvammstanga.
Búðardal.	Siglufirði.
Patreksfirði.	Þórshöfn.

Skoðunarstofa í flokki IV skal vera á eftirtöldum stöðum eða í nágrenni þeirra:

Vopnafirði.	Kirkjubæjarklaustri.
Djúpavogi.	Vík í Mýrdal.

Hafi skoðunarstofa gert samkomulag við endurskoðunarverkstæði á skoðunarsvæði II, III eða IV um að framkvæma aðalskoðun á verkstæðinu getur ráðuneytið felld niður kröfu um skoðunarstofu á svæðinu.

5. gr.

Þegar skoðunarstofu er úthlutað skoðunarsvæði utan höfuðborgarsvæðisins vegna hlutdeildar hennar í skoðun á því svæði undangengið ár skal taka mið af svæðaskiptingu, sbr. 1. og 4. gr. Úthlutun skoðunarsvæðis skal miða við skoðunarþörf á hverju svæði og skal hún fara fram í samvinnu við skoðunarstofuna sem markaðshlutdeildina fær. Einnig skal hafa samráð við þá sem séð hafa um skoðun á svæðinu.

Ákvæði til bráðabirgða.

Til 31. desember 1994 er heimilt að skoðunarstofur á skoðunarsvæði Akraness og Blönduóss séu ekki búnar hemlaprófunartæki, sbr. 2. gr. í viðauka I, og skal reyna hemla með tæki til að mæla afköst hemlanna (hemlaklukku).

Til 31. desember 1995 er heimilt að skoðunarstofa í Vestmannaeyjum sé ekki búin hemlaprófunartæki, sbr. 2. gr. í viðauka I, og skal reyna hemla með tæki til að mæla afköst hemlanna (hemlaklukku).

Til 31. desember 1995 er heimilt að skoðunarstofur á skoðunarsvæði Ísafjarðar, Sauðárkróks og Egilsstaða séu í flokki II.

Til 31. desember 1995 skal ekki gera kröfu um tæki til að mæla reykþykki frá dísilhreyfli bifreiðar nema á höfuðborgarsvæðinu og á skoðunarsvæði Akureyrar.